

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého.

POZDRAV Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista.

INTROIT Naše duše s touhou vzhlíží k Hospodinu, on je naše pomoc, náš štít. Z něho se raduje naše srdce, my doufáme v jeho svaté jméno. Tvoje milosrdenství buď, Hospodine, s námi; na tebe s důvěrou čekáme! Ž 33, 20-22

PÍSEŇ 158 samému Bohu

VSTUPNÍ MODLITBA

Hospodine, Bože Stvořiteli světa, ty jsi všechno vytvořil moudře, aby fungovalo a zapadalo do sebe. Ty jsi vdechl dech života do svého stvoření, ty jsi pramen života i v našich životech. Bez tvého působení by se všechno zhroutilo, my bychom se zadrželi nebýt touhy po životě, kterou jsi nám zakódoval do srdce. Vyznáváme před tebou, že si často skutečný život snažíme sami tvořit, oddáváme se různým náhražkám, levným napodobeninám, plagiátům té tvé originální značky stvoření. Značky, která zaručuje kvalitu do všech okolností, do každého našeho rozpoložení, v radostech i v těžkostech. Děkujeme ti, že jsi nám to vše dal poznat i v Ježíši Kristu, abychom se už nikdy nemuseli vymlouvat, že tvá božská kvalita je nadlidská a tvůj řád stvoření v komplikovaném světě těžko rozpoznatelný. V něm, v člověku z Nazareta, můžeme vidět, co je pro nás důležité. V jeho životě, smrti i slavném vzkříšení rozpoznáváme tvé záměry s námi. Prosíme, otevři nám uši pro Krista i dnes. Amen

1. ČTENÍ Iz 5, 1-7

PÍSEŇ 384 pomoz mi

OHLÁŠKY

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

Pane Bože, prosíme tě, zachovej nás při svém Slovu, ve svém požehnání. Prosíme tě, pošli do nás mízu svého Ducha, když se zdá, že nějak vadneme. Ať vždy víme, kde brát v nouzi, kde doplnit energii, kde doplnit lásku, kde doplnit odvahu, jak neztratit naději.

Náš Pane Ježíši Kriste, přicházíme k tobě jako ti, kteří v tobě chtějí zůstat, a tak se odvažujeme přicházet k tobě i s tím, co nám leží na srdci a kde potřebujeme tvou pomoc.

Prosíme tě, za lidi, kteří se cítí odseknutí či si na ně někdo brousí pilku, ať od nás mohou zaslechnout, že jediný vinař je Pán Bůh, jediný soudce soudící spravedlivě a milostivě. Prosíme, posiluj v nás sounáležitost, vědomí, že nikdo nejsme větev poletující sama uprostřed vesmíru. Ať cítíme své zakořenění, tebou darovanou půdu, do níž jsme vsazeni.

Prosíme tě za své blízké a známé, za lidi v nemoci, prosíme tě za ty, kterým se stýská a musejí si zvykat na úplně nové a jiné podmínky, prosíme tě za lidi osamělé a zarmoucené.

Všecky své osobní i jiné prosby zahrnujeme do tvé modlitby a společně k tobě voláme: Otče náš... Amen

POSLÁNÍ Dítky, nemilujme pouhým slovem, ale opravdovým činem. Podle toho poznáme, že jsme z pravdy, a tak před ním upokojíme své srdce. Neboť jestliže nás obviňuje naše srdce, tím spíše Bůh, který je větší než naše srdce a ví všechno! (1 J 3, 18-20)

POŽEHNÁNÍ Ve vašem srdci ať vládne mír Kristův, k němuž jste byli povoláni v jedno společné tělo. Nechť ve vás přebývá slovo Kristovo v celém svém bohatství. Amen

PÍSEŇ 485 král věčný

2. ČTENÍ (ZÁKLAD KÁZÁNÍ) J 15, 1-8

Milí přátelé,

zůstaňte ve mně. Neříkám naštěstí já, ale Pán Ježíš, který výslovně touží po tom, abychom všichni jedno byli a jako takoví nesli i hojné ovoce a byli i jeho učedníky.

V někom či v něčem zůstatvat však vyjadřuje i něco velmi intimního, snad až manželského. Zůstatvat, přebývat jeden v druhém, odevzdat se, prolnout se, dát to nějakým způsobem dohromady, ne jen přebývat vedle sebe, bydlet vedle sebe, být vedle sebe, ale i spolu, i když třeba každý sám, tak tvořit nové společenství.

Ani nejde o to něco nastartovat, něco nějak nastavit a pak případně odevzdat a pak se už neúčastnit. Ježíš v tom chce být spolu s námi, chce přebývat v nás. A chce, abychom i my byli spolu s ním. Bez něj to nejde a s ním už to nějak jít musí. Otázkou je, co my a jak si s ním i s tím vším umíme poradit. Asi jak kde, vinice bývají rozlehlelé a také pěkně rozmanité.

I Bůh v tom chce být spolu s námi, nejen že přebývá ve svém stvoření, ale tomu, co stvořil, vdechuje život, oživuje, naplňuje, proměňuje a obnovuje. A touží, aby mu jeho ratolesti odpovídaly. Abychom i my jemu byli otevření a nechali se jím ovlivnit, proměnit a obnovit. Otevřenost Kristova učedníka se musí týkat celého našeho života i našeho vztahu k druhým. Všeho našeho jednání a nejen prožívání, pro které je zvláštní a konkrétní čas a prostor. Potom dává smysl i to Ježíšovo slovo, že bez něj nemůžeme činit nic.

Zůstaňte ve mně, zůstaňte v něm. V jeho životě na této zemi, v jeho evangeliu, v jeho slovech o tom, co se má stát, tak se i stane, v kontaktu s ním, s vinným kmenem, který už nám dá, oč si požádáme, oč poprosíme. S révou, která dává život. Stačí říct.

I Pán Bůh sám nás ze své milosti propojil, to on nás zkontaktoval, abychom i my byli napojeni, měli z čeho čerpat, měli odkud růst v jeho lásce a síle. Láska a síla. Když začnu na tom svém konci větve být jak suchá hůl bez vody, když se cítím jak uříznutý klacek, když mi v životě chybí i nějaký druhý klacek, případně klacíček, tehdy tím spíš a tím víc potřebuji vědět, že jsem napojen na kmen. A jako se rozlévá míza z kořenů až do větví, tak mohu nabrat sílu z Boží milosti i do své životní, osobní i jiné vyprahlosti.

Jen zdar, sílu a naději. Jen o to máme usilovat, abychom na to nezapomínali, že jsme takřka úplně závislí na kmeni, z něhož je možno čerpat novou sílu a naději. A to ostatní se už děje jaksi samo. O případné ovoce se už postará náš nebeský Otec vinař. Však ani ono není z nás, ale z moci toho životodárného kmene. A to ostatní už je jednoznačně na vinaři, který sklízí, co zasel. Jen on to vidí a hodnotí, ne my. Ani tu pro nás není nikde napsáno, kdy se má sklízet, jak sladké mají být naše plody, co půjde do sběru raného a co do pozdního. Pán Bůh

jako vinař už to pozná. Pán Bůh jako vinař už ví a ví to lépe než my. Čeho je i nám nejvíc zapotřebí, že to není jen v lidech, ale i v tom sběru. Lidi jsme totiž i my a sběr je sběr.

Ani se moc nemusíme poddávat myšlenkám, co stojí za to či co ještě bude k něčemu, natož co by měl odříznout. Jestli přinášíme nějaké plody, neseme je ne proto, abychom měli dobrý pocit ze své užitečnosti, ale pro Boží slávu a oslavu.

Bůh je dobrý vinař. A pro Ježíše Krista věříme, že je na naší straně, že půdu, na níž vysadil vinici, by neprodal nebo aspoň ne teď a že chce sklízet z každé své ratolesti. A jde mu jen o to, abychom i my byli napojeni na kmen, který dává sílu. A chce, aby i námi proudilo jeho milosrdenství jako míza. Abychom byli otevření jeho péči, jeho tříbení i pročišťování. Aby i na nás mohly uzrávat dobré plody, šťavnaté hrozny. Až nás pak jednou proženou lisem, aby tekla silná šťáva a abychom mohli dospět v dobré, jiskrné a voňavé víno.

A tak moc bychom si to přáli a současně se bojíme, že na to nestačíme. Nestačíme na to v něm zůstat, nestačíme na to nést hojné ovoce a být dobrými Ježíšovými učedníky. Nestačíme na Boží lásku, nemáme dost sil a naděje se často ztrácí kdesi v nedohlednu. Nebo jen není vidět.

Ale to nevádí, Boží milost je taková, že ta na to stačí, ta si už probere, pročistí, ta na to má lásky, síly i naděje dost a dost. I když to tak třeba někdy nevypadá, ta na to, když na to přijde, stačí úplně bohatě, jen se jí nebát. Nebát se toho, že to není v našich rukách.

Nakonec co je v našich rukách, že. Ono toho mnoho nebude ani normálně, natož na vinici Páně. A svěřit určité věci, případně ratolesti přímo jemu také není k zahoezení. Jen se toho tolik nebát a už vůbec ne toho, že to není vidět. Ještě to tak.

Ale jedna věc mě na tom Janově oddíle trápí. Že totiž jste to vy, kdo je tu čist pro slovo, které jsem k vám mluvil. Říká Ježíš a něco na tom bude. Jako byste už byli očištěni a pročištěni, jako by si vás už Pán Ježíš vyhlédl, abyste i nesli. A že to i s námi vidí nadějně, stačí v něm zůstat a zůstat, přežít i jeho tříbení a odřezávání a když ne hned, tak třeba časem vynešeme hojně ovoce. Jak nadějně. A na druhou stranu, jak potřebné právě to od Pána Ježíše slyšet, že už jsme vlastně všichni čisti i proto, že už jsme to jednou slyšeli.

Jenže uslyšet Boží slovo a nechat se jím i takřikajíc pročistit jsou dvě různé věci. My jsme teda už čisti, a to dokonce přímo tím, co k nám Ježíš promluvil, ale co ti ostatní, co všechny ty uschlé a vyvržené ratolesti, které toho mnoho nevynešly, protože třeba neměly z čeho. A je to skutečně náš problém?

Nebo bychom to pro jednou mohli nechat na Pánu Bohu, zvlášť když jsou tam na to v podstatě dva, ne-li tři.

A co když ne a co když ano. Ne proto, že nechávat něco na někom jiném, byť by to byl sám Pán Bůh, se může vyplatit jen tehdy, když si odmyslíme, že tu nejde ani tak o nás jako o něj. Neboť jak se i nám ukazuje, Boží sláva a oslava je větší a důležitější než všechno naše lopocení, byť by to byla vinná réva. A ano proto, že je to právě že Bůh, který k nám takto promlouvá a očišťuje nás i svým slovem a co víc si i my můžeme přát. Než být už jakoby předem čisti a připraveni v podstatě na všechno, a to i na to, že v něm nebo spíš v jeho Synu už budeme muset i zůstat.

Ale to my rádi a vy určitě taky. A jako není nic lepšího než zůstat a zůstávat v sobě navzájem, a to nejen v manželství, tak je celkem fajn zůstávat i v něm, nejen v jeho slovu, kterých je stejně poměrně dost, ale i přímo v něm samotném.

Ale neptejte se mě, jak se to dělá. Jak se dělá to v něm skutečně zůstat a zůstávat, a ještě k tomu nést hojnější ovoce a navrch být jeho učedníky. Já to totiž nevím, ale ví to Bůh. Tak se klidně hned teď zeptejme přímo jeho.

Tak milý Bože, jak to je, máme na to nebo na to nemáme. Ale jistěže na to máte, moje milá ratolesti, jen jedno je vám občas zapotřebí, trochu mi taky někdy věřit, věřit tomu, co vám říkám a že toho někdy není úplně málo, nechat v sobě má slova třeba i zakořenit a pak se uvidí nebo spíš pak uvidíte.

Ale co uvidíme, milý Bože. Tak především nebudete vhozeni do ohně, což není úplně málo, natož k zahození a pak teda uvidíte, co jste ještě neviděli. No právě toho se bojím, že uvidím něco, co jsem ještě neviděl. Ale proč by ses toho měl tak bát nebo spíš proč byste se toho měli tak bát. A co když neobstojíme, a to ani před tebou. No tak budete-li žít k oslavě mého jména a všechno nést společně, pak se snad ani nemáte čeho bát a klidně můžete být i mými učedníky. A co když se nám z toho i ty sám vyčerpáš a zjistíš, že stejně houby neseme a bude s námi i tak konec.

Tak především není nic lepšího ani hojnějšího než mi taky někdy chvíli věřit. Pak já jsem si vás stejně už vybral jakoby předem, takže stačí v tom neboli ve mně už jen zůstat a já už také zůstanu ve vás. A konečně zůstanete-li ve mně a má slova zůstanou i ve vás, pak i mě můžete prosit, oč budete chtít, a stane se vám.

A to je to vážně tak jednoduché, milý Bože. Tak jak vidíš a jak vidíte i vy všichni ostatní, tak není. Jen jedno je však v životě, a to i tom lidském, zapotřebí, že na to ani ty ani nikdo jiný nejsi, nejste sami, je v tom s vámi i sám Pán Bůh, a to jako váš vinař, tak si toho važ a nezapomínej ani na Pána Ježíše.